

**Bili smo na V. srednjovjekovnim danima na Medvedgradu
najsretnijeg dana ovog stoljeća (kako kažu), 10. 10.2010.**

I zaista nam je bilo lijepo. Magla se upravo digla i sunčeve zrake obasjale su grad. Grupica učenika 1. razreda s nastavnicom biologije i školskom pedagoginjom našla se kod živopisne šestinske crkve sv. Emerika gdje smo čuli da je sagrađena davne 1240. g., ali je tek 1909. poprimila današnji izgled. Budući da se iza nje nalazi maleno groblje, prošli smo njime i posjetili grob Oca domovine dr. Ante Starčevića. On se zalagao za demokratsku i pravnu državu i hrvatsku samodobitnost, a najviše nam se svidjelo što je živio skromno, a za svoja uvjerenja bio je spremjan i patiti, te je neprekidno proganjan i zatvaran od ondašnjih vlasti.

Odmah u blizini nalazi se i Leustekov grob. Leustek je bio po zanimanju šumar i osnivač Parka prirode Medvednica te je po njemu nazvan put koji vodi od Gračana do Šumarije. Mi smo se uputili prema poučnoj stazi Miroslavec, pokraj Kulmerovog dvorca kojeg je prije 400 g. sagradio Stjepko Gregorijanec, a kasniji vlasnici, sve do današnjeg, su mu bile također dobro znane povijesne ličnosti.

Poučnu stazu prati cijelim putem potok Strmec. Njegov žubor čuje se čak i onda kada smo visoko iznad njega. Zastajemo čitajući table koje nas upoznaju s geomorfološkim stijenama ovog dijela Medvednice. Put do Mačkove pećine prešli smo za tridesetak minuta. Ubrzo stižemo na odvojak za Medvedgrad i penjemo se na Mali Plazur na čijem se vrhu smjestio dvorac. Već iz daljine čujemo žamor. Medvedgrad je izgrađen u 13. st. radi obrane od Tatara i svojim dvostrukim zidinama, opkopom i branič-kulama predstavlja dobru utvrdu. Tu su još cisterna, prelijepa kapela sv. Filipa i Jakova s romaničkim portalom i palas. Burg je napušten nakon potresa 1590., ali je zbog svoje kvalitetne gradnje izdržao, nedavno obnovljen, sve do danas. Nije nam se baš uklapao Oltar domovine, ali i on nosi svoju simboliku za naš napačen narod.

Srednjovjekovni dani su počeli. Ušli smo u neki drugi prostor i vrijeme. Prepoznajemo kralja Sigismunda. Sjedi sa svitom za velikim stolom punim pečenja i raznoraznih delicija onog doba. (Okrutna Crna kraljica, od koje je pobegao čak i grof Drakula, je u blizini razgovarala na mobitel.) Sve je tu - od sokola, gavrana i kune zlatice do giljotina, sjekira, panjeva, nabijenih glava na kolac, očerupanih kokoši kako bi se nakon klanja lako natakle na ražanj, okova i drugih sprava za mučenje. No, vidimo i dvorsku ludu, svirače, pisare, kostimirane ljude koji bacaju buzdovane, strijele, noževe i sjekirice... Kupili smo jabuke iz zadruge osnovne škole Matije Gupca iz Gornje Stubice i medenjake, a kušali smo i izvrstan sir. Već pomalo umorni zadovoljno i opušteno sjeli smo na travu kao da izvan ovih zidina ne postoji ništa drugo.

{vsig}srednjivijek{/vsig}

V. srednjovjekovni dan na Medvedgradu

Autor Ardoja Ornik

Četvrtak, 14 Listopad 2010 09:12 - Ažurirano Nedjelja, 17 Listopad 2010 23:27
